

Werkinstructie SUA

Openbaar/Intern

Aan	Directeuren IND
cc DDMB	
Van	Directeur-Generaal IND
Nummer & Titel	WI 2024/6 Geloofwaardigheidsbeoordeling (asiel)
Kenmerk (digijust)	
Hoofdtak	Asiel
InformIND Thema (vh Geloofwaardigheid)	Vw 31 Ongegrond/Informatie voor uitvoering/Beoordeling asielrelaas
Relatie met	C1/4-4.3.2.6 Vc
Publicatiedatum	01-07-2024
Geldig vanaf	01-07-2024
Geldig tot en met	01-07-2025
Bijlage(n)	1 (Definitielijst)

Disclaimer

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) gebruikt werkinstructies om een breder onderwerp toe te lichten voor medewerkers van de IND ter ondersteuning van hun werkzaamheden en met als doel om het beleid op een correcte en eenduidige wijze uit te voeren. Deze instructies zijn nadrukkelijk géén beleidsregels, maar procedurele instructies en zijn dan ook niet bedoeld als vervanging van de bepalingen in de Vreemdelingencirculaire 2000 of de Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap. Er kunnen overigens goede redenen bestaan om in een individueel geval maatwerk te leveren en van een instructie af te wijken.

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. De geloofwaardigheid van het asielmotief

3. Stap 1: Het verzamelen van informatie

3.1 Stelplicht en bewijslast

3.2 De vaststelling van het asielmotief

4. Stap 2: De beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielmotief

4.1 Stap 2a: Het asielmotief is voldoende onderbouwd met objectieve bewijsstukken

4.2 Stap 2b: Het asielmotief is niet (voldoende) onderbouwd met objectieve

bewijsstukken

4.2.1 Eindconclusie geloofwaardigheidstoets

5. Stap 3: Samenvattend geloofwaardigheidsoordeel

1. Inleiding

Onderhavige WI geeft een nadere toelichting op de geloofwaardigheidsbeoordeling die ten grondslag ligt aan de inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, zoals die volgt uit artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (hierna: Kri) en artikel 31 van de Vreemdelingenwet (hierna: Vw) en C1/4 van de Vreemdelingencirculaire (hierna: Vc).

2. De geloofwaardigheid van het asielrelaas¹

¹ Met de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielmotief wordt bedoeld de beoordeling van de geloofwaardigheid van de feiten en omstandigheden die aan dit asielmotief ten grondslag liggen.

Uitgangspunt bij de beoordeling van asielaanvragen is dat eerst de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt beoordeeld, waarna de IND toetst of de vrees die samenhangt met de asielmotieven bij terugkeer op grond van de geloofwaardige feiten en/of omstandigheden gevolgd kan worden.² Als de vrees van de vreemdeling bij terugkeer wordt gevolgd, beoordeelt de IND of de vrees zwaarwegend genoeg is en of er daarmee in beginsel sprake is van vluchtelingenstatus of ernstige schade.

De beoordeling van de geloofwaardigheid vindt plaats in twee stappen:

- 1) Het verzamelen van informatie;
- 2) Het beoordelen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, waarbij steeds wordt beoordeeld:
 - a) of het asielrelaas voldoende is onderbouwd met objectieve bewijsstukken;
 - b) of het asielrelaas geloofwaardig geacht kan worden op grond van de toets uit art. 31, zesde lid Vw.

Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid houdt de IND rekening met de individuele situatie en omstandigheden van de verzoeker. Zie ook wat in paragraaf 4.2 staat opgenomen over het betrekken van het referentiekader.

3. Stap 1: Het verzamelen van informatie

3.1 Stelplecht en bewijslast

De stelplecht en bewijslast³ betreffende het asielrelaas liggen bij de vreemdeling.⁴ Het is aan de vreemdeling om zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Dat betekent dat als de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor verlening van een asielvergunning, het verzoek wordt afgewezen.⁵

De IND heeft tot taak om de relevante elementen in samenwerking met de vreemdeling te beoordelen.⁶ Dit houdt in dat de feiten en omstandigheden worden geïdentificeerd en het asielmotief wordt vastgesteld. Van de vreemdeling mag worden verlangd dat hij alle relevante elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient.⁷ Het is aan de vreemdeling om, voor zover redelijk, alle feiten en omstandigheden en de daarmee samenhangende bewijsstukken zo snel mogelijk naar voren te brengen.

² In deze WI wordt het kader voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas in het kader van het verzoek om internationale bescherming toegelicht. Zie voor de volledige toetsingsvolgorde C1/4.1 Vc. Van de gebruikelijke toetsingsvolgorde kan op grond van C1/4.1 onder 5 Vc worden afgeweken indien als de IND reden ziet het asielmotief enkel te beoordelen op zwaarwegendheid. Zie ook: het arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012, M. tegen Ierland, ECLI:EU:C:2012:744, punt 66-68, en de Afdelingsuitspraken van 15 oktober 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3833, onder 8-8.1, en 19 januari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:94, onder 20.1.

³ De stelplecht en bewijslast houden in dat de vreemdeling geloofwaardige verklaringen dient af te leggen, de gegevens en bescheiden dient te overleggen die voor de beslissing op het verzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen en met de autoriteiten moet samenwerken bij de behandeling van zijn verzoek.

⁴ Dit komt onder meer tot uitdrukking in de bewoordingen van artikel 4:2, tweede lid, Awb, artikel 31, eerste lid, Vw en artikel 4, eerste lid, eerste zin van richtlijn 2011/95/EU (verder: de Kwalificatierichtlijn). Ook in het Handbook van de UNHCR, paragrafen 195 tot en met 197 en 210, wordt van dit principe uitgegaan.

⁵ Zie ook C1/4.2-4.2.1 Vc.

⁶ De samenwerkingsverplichting ziet op de eerste fase van het asielverzoek (de beoordeling van de geloofwaardigheid) en niet op de uiteindelijke beoordeling van de inwilligbaarheid van de aanvraag (waaronder de risico-inschatting en beoordeling van de zwaarwegendheid, die de tweede fase vormen). Zie ook het arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012, M. tegen Ierland, ECLI:EU:C:2012:744: "Een dergelijk onderzoek van de gegrondheid van het asielverzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de bevoegde nationale autoriteit zodat in deze fase van de procedure een samenwerkingsplicht van die autoriteit met de verzoeker, als vastgesteld in artikel 4, lid 1, tweede zin, van richtlijn 2004/83, niet aan de orde is."

⁷ Zoals omschreven in artikel 4, eerste en tweede lid van de KR en artikel 31, derde lid van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw). Zie ook C1/4.2.2 Vc.

De vreemdeling en de IND hebben tijdens deze fase, waarin de feiten en omstandigheden worden vastgesteld, een samenwerkingsverplichting.⁸ De samenwerkingsverplichting gaat niet zo ver dat de verantwoordelijkheid voor het naar voren brengen van het asielrelaas bij de IND komt te liggen.

In voorkomend geval werkt de IND actief met de vreemdeling samen om de relevante feiten en omstandigheden te bepalen en aan te vullen.⁹ Zo kan de IND de vreemdeling tegemoet komen in de op de vreemdeling rustende bewijslast door zelf onderzoek te verrichten, bijvoorbeeld door vragen te stellen tijdens de gehoren. De vreemdeling dient daarbij voldoende in de gelegenheid te worden gesteld zijn relaas met zijn verklaringen aannemelijk te maken. Ook kan de IND de vreemdeling tegemoet komen door documenten te (laten) onderzoeken of een taalanalyse te (laten) verrichten. Verder kan de IND actuele informatie verzamelen over alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst. Deze samenwerkingsverplichting strekt echter niet zo ver dat de IND alle ontbrekende feiten en omstandigheden op basis van eigen onderzoek moet aanvullen.

3.2 De vaststelling van het asielrelaas¹⁰

Het asielrelaas van de vreemdeling bestaat uit de gegevens die zien op de persoon van de vreemdeling en één of meerdere asielmotieven.¹¹ De vreemdeling voert feiten en omstandigheden aan die ten grondslag liggen aan het asielrelaas. De IND beoordeelt deze feiten en omstandigheden op geloofwaardigheid. Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid worden de relevante elementen betrokken.

De IND beoordeelt enkel de feiten en omstandigheden in het asielrelaas die verband houden met of relevant zijn voor de beoordeling of de vreemdeling te vrezen heeft voor vervolging of ernstige schade.¹² Alleen de relevante elementen die hiermee verband houden (zowel in het voordeel als in het nadeel), worden daarom betrokken.

Er kunnen verschillende soorten feiten en omstandigheden, behorend tot de kern van het asielrelaas, worden onderscheiden:

Gegevens die zien op de persoon van de vreemdeling in kwestie

Hierbij moet (onder meer) worden gedacht aan de identiteit, nationaliteit, herkomst en etniciteit van de vreemdeling.

Het asielmotief

Hieronder vallen de feiten en omstandigheden die voor de vreemdeling reden vormen voor het aanvragen van bescherming. Een omstandigheid kan zien op onder meer de seksuele gerichtheid, genderidentiteit, politieke overtuiging of religieuze overtuiging van de vreemdeling. Feiten kunnen zien op gebeurtenissen en op gedragingen. De aangevoerde feiten en omstandigheden kunnen zich vóór, maar ook na vertrek van de vreemdeling uit land van herkomst hebben voorgedaan. Ze kunnen zijn gebaseerd op de eigen waarneming van de vreemdeling, maar kunnen tevens gebaseerd zijn op wat de vreemdeling van derden heeft gehoord.

Daarnaast kan het zijn dat de vreemdeling bepaalde gebeurtenissen met elkaar in verband brengt, ofwel een bepaalde oorzaak/gevolg relatie aanwijst die berust op zijn eigen

⁸ De samenwerkingsverplichting is neergelegd in artikel 4, eerste lid Kri en artikel 31, tweede lid Vw.

⁹ Zie: arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2012, M. tegen Ierland, ECLI:EU:C:2012:744, punt 66-68 en arrest van het Hof van Justitie van 29 juni 2023, X. tegen Ierland, ECLI:EU:C:2023:523, punt 44-61.

¹⁰ De EUAA spreekt van 'material facts'.

¹¹ Voorheen werden dit de relevante elementen genoemd.

¹² Feiten en omstandigheden die niet geen enkel verband houden met internationale bescherming dienen niet beoordeeld te worden. Wanneer de vreemdeling bijvoorbeeld aangeeft dat hij asiel heeft aangevraagd omdat hij graag in Nederland wil leven, kan de IND ook volstaan met de opmerking dat de vreemdeling geen feiten en omstandigheden heeft aangevoerd die in verband staan met vluchtelingenschap dan wel subsidiaire bescherming.

veronderstellingen. Dit kan allemaal onderdeel uitmaken van de feiten en omstandigheden (en daarmee het asielmotief) en moet op geloofwaardigheid worden onderzocht.

Een verzoek om internationale bescherming kan uiteraard ook gebaseerd zijn op meerdere asielmotieven die los van elkaar staan. Dat het losse asielmotieven betreft, hoeft niet te betekenen dat de motieven op geen enkele manier op elkaar doorwerken of met elkaar samenhangen.

Voorbeeld: de vreemdeling verklaart dat hij heeft deelgenomen aan een demonstratie in het land van herkomst, om die reden is opgepakt, heeft vastgezet en uit de gevangenis is ontsnapt. Dit is één asielmotief. Als de vreemdeling echter stelt los daarvan problemen te hebben ondervonden vanwege het werk van zijn vader, kan dat een tweede asielmotief zijn.

Van de vreemdeling wordt verwacht dat hij het motief zo snel mogelijk naar voren brengt of een verschoonbare reden aandraagt waarom hij dit motief niet tijdens het nader gehoor naar voren had kunnen brengen.¹³

4. Stap 2: De beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielmotief

Na het vaststellen van het asielmotief beoordeelt de IND de geloofwaardigheid van dat motief. Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid worden alle feiten en omstandigheden betrokken.¹⁴

Allereerst moet een oordeel worden gevormd over de geloofwaardigheid van de verklaringen ten aanzien van de nationaliteit, identiteit en herkomst van de vreemdeling. Asielmotieven hebben immers slechts betekenis tegen de achtergrond van de herkomst, identiteit en nationaliteit van de vreemdeling. De feiten en omstandigheden die zien op de persoon van de vreemdeling moeten dus als eerste worden vastgesteld.

De gegevens die zien op de persoon van de vreemdeling worden in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling op dezelfde manier beoordeeld als de asielmotieven.

4.1 Stap 2a: Het asielmotief is voldoende onderbouwd met objectieve bewijsstukken

Het gaat hierbij bijvoorbeeld om objectieve documenten die authentiek zijn en waarvan de echtheid kan worden vastgesteld en bevestigen wat de vreemdeling heeft verklaard. Ook kan het gaan om objectieve, openbare bronnen die zien op de persoonlijke omstandigheden en de verklaringen van de vreemdeling bevestigen.

Voorbeeld: De vreemdeling overlegt een authentiek en onvervalst arrestatiebevel, waaruit blijkt dat hij wordt gezocht vanwege politieke activiteiten. Dit asielmotief kan daarmee als voldoende onderbouwd en in beginsel geloofwaardig worden aangemerkt en worden doorgetoetst op zwaarwegendheid. Voor zover dat in de rede ligt, is het dan aan de IND om te motiveren waarom aan dat document alsnog niet de waarde kan worden gehecht die de vreemdeling zou willen.

Als de vreemdeling documenten heeft overgelegd ter staving van de door hem gestelde feiten en/of omstandigheden, dan zullen deze in beginsel (voor zover mogelijk én indien relevant) worden onderzocht op echtheid.¹⁵

¹³ Zie ook C1/4.2.3 Vc en art. 4, eerste lid, Kri: De lidstaten mogen van de vreemdeling verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient.

¹⁴ Artikel 31, zesde lid, onder e Vw. Voor zover daar sprake van is, kunnen ook de omstandigheden als bedoeld in artikel 30b, eerste lid, onder c tot en met f, h of i, van de Vreemdelingenwet van invloed zijn op de geloofwaardigheid van één of meerdere asielmotieven. Artikel 30b, eerste lid, Vw, ziet op het afdoen van het verzoek als kennelijk ongegrond.

¹⁵ Met documenten wordt hierbij bedoeld op alle relevante gegevensdragers.

Documenten zijn voor de beoordeling vooral van waarde wanneer zij feitelijke, objectieve informatie bevatten. Aan steunbetuigingen, subjectieve verklaringen of alternatieve geloofwaardigheidsbeoordelingen van derde partijen kent de IND in de regel beperkte waarde toe.

In beginsel kunnen documenten als objectieve onderbouwing gelden, indien:

- de documenten origineel en echt zijn en, indien van toepassing, bevoegd zijn afgegeven;
- de documenten afkomstig zijn van objectieve bronnen en de wijze van verkrijgen strookt met algemene informatie hieromtrent;
- er geen aanwijzingen zijn dat de documenten illegaal verkregen zijn of op eenvoudige wijze illegaal verkregen kunnen worden;
- het aannemelijk is dat het document persoonlijk betrekking heeft op de vreemdeling; en
- de documenten daadwerkelijk het asielmotief van de vreemdeling onderbouwen.

Als blijkt dat de documenten kunnen worden geaccepteerd als voldoende onderbouwing van het asielmotief en er geen sprake is van contra-indicaties¹⁶, dan heeft de vreemdeling het motief aannemelijk gemaakt en kan het asielmotief waarop deze documenten zien geloofwaardig worden geacht. In beginsel is het niet mogelijk om een asielmotief enkel op basis van kopieën van documenten aannemelijk te maken, omdat de authenticiteit van kopieën niet is vast te stellen. Kopieën kunnen uiteraard wel betrokken bij de geloofwaardigheidsstoets die volgt als het motief niet volledig met documenten is onderbouwd (zie paragraaf 4.2).

Onderdeel van de beoordeling is voorts de vraag of de documenten daadwerkelijk als voldoende onderbouwing kunnen dienen voor het volledige asielmotief van de vreemdeling. Een slechts gedeeltelijke onderbouwing van het asielmotief is niet voldoende. Alleen bij voldoende onderbouwing ten aanzien van het volledige asielmotief kan tot het oordeel gekomen worden dat het voldoende is onderbouwd met objectieve bewijsstukken.

Voorbeeld: De vreemdeling stelt dat hij wordt gezocht vanwege deelname aan een demonstratie en overlegt ter onderbouwing een authentiek en onvervalst arrestatiebevel, waaruit blijkt dat hij gezocht wordt wegens verstoring van de openbare orde. Hoewel het document in positieve zin kan meewegen in de geloofwaardigheidsbeoordeling, is het asielmotief hiermee onvoldoende onderbouwd.

4.2 Stap 2b: Het asielmotief is niet (voldoende) onderbouwd met objectieve bewijsstukken

Als de vreemdeling – ongeacht de reden – een asielmotief niet of onvoldoende kan onderbouwen met objectieve bewijsstukken, past de IND de geloofwaardigheidsstoets toe om tot een oordeel te komen ten aanzien van de geloofwaardigheid. Op deze manier houdt de IND ook rekening met de omstandigheid dat van een vreemdeling doorgaans niet verwacht kan worden dat hij zijn relaas volledig met bewijsmateriaal staaft.¹⁷ In deze gevallen kan het asielmotief geloofwaardig worden geacht als de vreemdeling voldoet aan vijf – cumulatief geformuleerde – voorwaarden. In sommige gevallen kunnen de voorwaarden op elkaar doorwerken.

Geloofwaardigheidsstoets bij onvoldoende documenten: vijf voorwaarden (artikel 31, zesde lid, Vw)

- a) de vreemdeling heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

¹⁶ Denk hierbij aan tegenbewijs dat bij de IND bekend is, zoals informatie vanuit het buitenland, (individuele) ambtsberichten, verklaringen van de vreemdeling etc.

¹⁷ Dit volgt uit de bepalingen uit artikel 31, zesde lid, Vw (of artikel 4, vijfde lid, Kri). Dit artikel biedt aanknopingspunten waarmee, bij gebrek aan dat bewijsmateriaal, in de geloofwaardigheidsbeoordeling rekening moet worden gehouden.

Zie C1/4.3.2.1 Vc. Van een vreemdeling mag worden verwacht dat hij alles doet waar hij redelijkerwijs toe in staat is om zijn aanvraag te staven. Aan deze voorwaarde is bijvoorbeeld niet voldaan bij een weigering om vragen te beantwoorden, terwijl verder niet is gebleken dat de vreemdeling de vragen van de gehoorambtenaar niet heeft begrepen.

- b) alle relevante elementen waarover de vreemdeling beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;

Zie C1/4.3.2.2 Vc. Het gaat hierbij om documenten die relevant zijn voor het asielmotief, niet om documenten die niet de kern van het verzoek raken. In veel gevallen zullen documenten als treinkaartjes niet de kern van het verzoek raken en zal de vreemdeling niet worden tegengeworpen dat hij dergelijke documenten niet kan overleggen. Uiteraard vraagt dit een individuele beoordeling van de omstandigheden van de zaak.

Een enkele verklaring van de vreemdeling dat hij er niet aan heeft gedacht om documenten mee te nemen, is in beginsel niet voldoende. Als de vreemdeling een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft achtergehouden, vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan, wordt in beginsel niet aan deze voorwaarde voldaan.¹⁸

- c) de verklaringen van de vreemdeling zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek;

Zie C1/4.3.2.3 Vc. In dit kader ligt de focus op de verklaringen die de vreemdeling ten aanzien van het asielmotief heeft afgelegd. Hierbij wordt gekeken naar wat de vreemdeling zelf heeft verklaard én naar wat bekend is aan de hand van andere bronnen. De vreemdeling moet daarbij in de gelegenheid worden gesteld uitleg te geven over de belangrijkste tegenstrijdigheden.

Behalve naar de mate waarin de verklaringen van de vreemdeling zelf gedetailleerd en specifiek zijn en de interne consistentie van de verklaringen, kan ook worden gekeken naar de consistentie met informatie van anderen en andere objectieve bronnen. Van belang kan zijn of er sprake is van tegenstrijdigheden, ongerijmdheden, inconsistenties tussen enerzijds hetgeen de vreemdeling heeft aangedragen en anderzijds wat anderen (meereizigers, familieleden, vrienden etc.) naar voren hebben gebracht en wat blijkt uit andere bronnen.

Veelal gelden de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken als belangrijkste objectieve bron. Waar van toepassing kunnen daarnaast ook andere bronnen worden betrokken. Indien er geen ambtsbericht beschikbaar is, vindt beoordeling plaats op grond van informatie van andere objectieve bronnen.

- d) de vreemdeling heeft zijn verzoek zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan aanvoeren waarom hij dit heeft nagelaten;

Zie C1/4.3.2.4 Vc. Als de vreemdeling geen goede reden heeft voor het niet indienen van de asielaanvragen binnen twee dagen na binnenkomst, wordt niet voldaan aan deze voorwaarde.¹⁹ Bij de beoordeling hiervan moet rekening gehouden worden met de persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling.

- e) vast is komen te staan dat de vreemdeling in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

¹⁸ Dit kan, los van de geloofwaardigheidstoets, ook reden zijn om het verzoek kennelijk ongegrond te verklaren op grond van artikel 30b, eerste lid onder c of d, Vw.

¹⁹ Ook voor deze voorwaarde geldt dat indien dit aan hem wordt tegengeworpen, dit eveneens reden kan zijn het verzoek als kennelijk ongegrond af te doen op grond van artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder h, Vw.

Zie C1/4.3.2.5 Vc. Indien de vreemdeling in deze of een andere procedure verklaringen aflegt die dusdanig ongeloofwaardig zijn dat ze de geloofwaardigheid van de vreemdeling in zijn algemeenheid aantasten, kan de vreemdeling worden beschouwd als niet geloofwaardig in grote lijnen. Vaststellingen die zijn gedaan met betrekking tot de voorwaarden a t/m d kunnen van invloed zijn op de geloofwaardigheid in grote lijnen.²⁰

Er moet aan alle vijf voorwaarden worden voldaan voordat het asielmotief geloofwaardig wordt geacht. Als aan één of meer van bovenstaande voorwaarden niet wordt voldaan werpt de IND dit tegen en wordt gemotiveerd waarom hier niet aan wordt voldaan.

Referentiekader

Bij de beoordeling van de vijf voorwaarden van de geloofwaardigheidstoets moet – voor zover relevant – kenbaar rekening gehouden worden met wat in zijn algemeenheid van de vreemdeling verlangd mag worden. Daarbij speelt het referentiekader van de vreemdeling een rol. Aspecten die daarbij van belang kunnen zijn: leeftijd, geslacht, opleiding, land/gebied van herkomst, cultuur, maar ook aspecten zoals het werk dat hij deed, hoe groot zijn leefgebied was en of hij bijvoorbeeld toegang had tot internet, (social) media en dergelijke.

Voorbeeld: Van een volwassen vreemdeling die een opleiding heeft genoten, mag in beginsel meer verlangd worden ten aanzien van zijn verklaringen over een politieke ideologie, dan van een laaggeschoolde vreemdeling of een kind.

Verder is van belang dat het nog steeds primair aan de vreemdeling is om geloofwaardige verklaringen af te leggen, de documenten te overleggen die voor de beslissing op het verzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen en met de Nederlandse autoriteiten samen te werken bij de behandeling van zijn verzoek. Dat rekening wordt gehouden met de omstandigheden van de vreemdeling, ontslaat de vreemdeling er dan ook niet van dat hij samenhangende en aannemelijke verklaringen af dient te leggen ten aanzien van de vijf voorwaarden.

Meerdere asielmotieven

Als er meerdere asielmotieven zijn aangevoerd (bijvoorbeeld vrees vanwege religieuze én politieke overtuiging) beoordeelt de IND voor elk asielmotief dat niet voldoende is onderbouwd met objectieve bewijsstukken of het geloofwaardig kan worden geacht.

Als sprake is van meerdere asielmotieven, hoeven de voorwaarden niet steeds allemaal puntsgewijs behandeld te worden per asielmotief. Het kan immers zijn dat een aantal voorwaarden op meerdere asielmotieven van toepassing is. In dat geval kan er voor één asielmotief worden gemotiveerd waarom de vreemdeling niet aan deze voorwaarden voldoet en kan daarna in de eindconclusie van andere motieven worden volstaan met een verwijzing naar deze eerdere overwegingen.

4.2.1 Eindconclusie geloofwaardigheidstoets

Aan het eind van de beoordeling van de verschillende voorwaarden moet een conclusie worden getrokken ten aanzien van de geloofwaardigheid per asielmotief. Als het asielmotief onvoldoende is onderbouwd met documenten en de vreemdeling voldoet niet aan één of meerdere van de vijf voorwaarden, is het asielmotief niet geloofwaardig.

In beginsel ziet de geloofwaardigheidstoets op het gehele asielmotief. In sommige gevallen is het echter mogelijk dat van een asielmotief bepaalde feiten en omstandigheden wel en bepaalde niet geloofwaardig worden geacht, omdat zowel de overgelegde documenten als de voorwaarden uit de geloofwaardigheidstoets op onderdelen van het motief kunnen zien. Het gaat daarbij uitsluitend om gevallen waarin het motief onder te verdelen is in duidelijk te

²⁰ Arrest van het Hof van Justitie van 29 juni 2023, X. tegen Ierland, ECLI:EU:C:2023:523, punt 91.

onderscheiden onderdelen. Het is van belang dat duidelijk is welke delen wel geloofwaardig worden geacht en worden doorgetoetst en welke niet, waarbij ook de betekenis van de niet geloofwaardige delen op de geloofwaardigheid van het relaas in algemene zin moet worden betrokken.

Voorbeeld: De vreemdeling heeft verklaard gearresteerd en veroordeeld te zijn als gevolg van een bekering, maar kan daarvan geen documenten overleggen, hoewel uit landeninformatie blijkt dat hij die wel had moeten hebben. Desgevraagd kan hij niet verklaren waarom hij die documenten niet kan overleggen. Hij kan echter goed verklaren over zijn religieuze overtuiging. Ook aan de overige voorwaarden wordt voldaan. Omdat het ontbreken van documenten ziet op de problemen en niet op de overtuiging, kan deze omstandigheid geloofwaardig geacht worden, terwijl de problemen op grond daarvan ongeloofwaardig worden geacht.

De IND houdt de motivering zo helder en bondig mogelijk. Het is vaak niet nodig elke overweging op te nemen in het voornemen of besluit. Het is meestal voldoende om de belangrijkste argumenten te gebruiken. Zeker als er ook ten aanzien van de overige voorwaarden argumenten zijn om een asielmotief (on-)geloofwaardig te achten, kan met minder argumenten ten aanzien van de eigen verklaringen van de vreemdeling tot een conclusie worden gekomen. Als een voorwaarde uit de geloofwaardigheidstoets niet relevant is voor, of van toepassing is op de zaak, hoeft hierop niet te worden ingegaan in de conclusie ten aanzien van de geloofwaardigheidstoets.

5. Stap 3: Samenvattend geloofwaardigheidsoordeel

Tot slot wordt in de besluitvorming samenvattend, kort aangegeven welke asielmotief/-motieven wordt/worden doorgetoetst aan fase 2 (risico-inschatting en zwaarwegendheid, of in het geval dat alle asielmotieven ongeloofwaardig zijn, dat er geen verdere toets plaatsvindt.